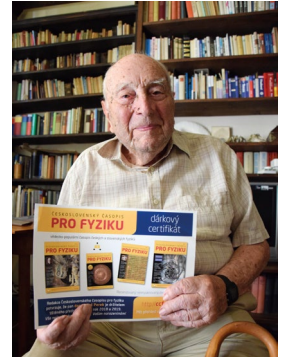

Nejlepší dárek? Pořádná porce fyziky...

Jana Žďárská

Kosmologická sekce ČAS, K panskému poli 274, 251 01 Světlice

Nejlepší dárek? To bývá výzva. Kolikrát už každý z nás přemýšlel nad tím, čím obdarovat člověka, na kterém nám skutečně záleží. A také aby dárek, který chystáme, opravdu potěšil. V případě devětadevadesátiletého Luboše Perka to ovšem bylo v podstatě jasné. Pořádná porce fyziky – a to prostřednictvím dárkového certifikátu Československého časopisu pro fyziku. To je to právě!

O tom, že Luboš Perka slaví své 99. narozeniny, jsme vás již s předstihem informovali v Československém časopise pro fyziku 3/18. A tak když jsme v ten významný den spolu s Jiřím Grygarem kráčeli směrem k Perkovu bytu, potě se s velkým narozeninovým dortem nemohli natlačit do výtahu, a nakonec stanuli před usmávajícím se oslavencem, byl svět právě takový, jaký má být...

Víno, dort a přátelé. Vynikající sestava pro oslavu tak významného jubilea, kterými 99. narozeniny bezpochyby jsou. Ještě než jsme stačili dosednout, už se hovor stočil na astronomii – přirozeně. Na dlouhé roky práce, na vítězství i prohry, na úspěchy a ocenění, na vychované následovníky. Není třeba všechny tyto skutečnosti znovu zmiňovat, jsou dávno všeobecně známé. Jsou to bytelné pilíře vědy, na kterých další vědci staví ty svoje.

Snad je to neskromné, ale přála bych každému, aby měl možnost strávit ve společnosti Luboše Perka nějaký čas. Zažít ten humor a nadhled, opájet se astronomií a vědou, hltat vzpomínky a příběhy v útulném bytě na pražských Vinohradech s výhledem na Astronomický ústav AV ČR. Zažít přítomnost člověka, jež naplňuje svůj život tak, že může mít v článku i uvedený závažný životní citát. A ten od Jana Třísky, myslím, Luboš Perka dobře vystihuje.

Hovor lehce plynul a dotkl se i osobní statečnosti Luboše Perka, o které rád vypráví Jiří Grygar. Při studiu na Přírodovědecké fakultě brněnské univerzity (teh-

V příjemné společnosti člověka, jenž svůj život zasvětil astronomii.

dy zvané Univerzita J. E. Purkyně) mu vedení fakulty ve druhém ročníku nabídlo, aby odešel studovat do Sovětského svazu, někam poblíž Leningradu do školy pro námořníky. Sice nabídko, ale jak známo, takové nabídky tehdy nebylo radno odmítat. Zděšená Grygarova maminka to nakonec vyřešila tím, že se objednala u Luboše Perka, který celou událost jaksi decentně zažehnal.

V této souvislosti bych ráda připomněla knihu Libuše Koubské *Hvězdář diplomat*, věnovanou právě životnímu příběhu doyena české astronomie a ušlechtilého člověka Luboše Perka. Líčí jeho dětství, gymnaziální léta za první republiky i situaci mladého talentovaného muže po nacistickém uzavření vysokých škol. Přibližuje vědeckou kariéru i osobní život významného vědce, astronoma a diplomata.

V dobré společnosti bylo dobře. Skvělé víno, voňavý čokoládový dort a spousta zážitků a vzpomínek. Ale hlavně ten dort. Luboš Perka má dorty rád a s potěšením říká: „Víte, já se vám k něčemu přiznám – občas se v noci vzbudím a to pak jdu vždycky do kuchyně a dám si něco sladkého...“

Rozloučit se a odejít z takové milé společnosti nebylo vůbec snadné. Čas je skutečně relativní, a tak nějak rychleji utíká s člověkem, jehož mottem bylo a je neztrácet čas. S vědcem, jenž pomocí výpočetní techniky stále sdílí nové myšlenky vědeckého světa, je v kontaktu se současným vědeckým poznáním a podle svých možností se na něm stále podílí.

„Když děláš věci s láskou, dáváš tím lidem ve svém okolí doživotní vzpomínku, že jsi tu pro ně byl...“
Jan Tříška

Různorodost a kvalitu informací v Československém časopise pro fyziku vysoce oceňuji.